

220.

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

o Polskim Banku Krajowym.

Art. 1. Istniejący dotychczas we Lwowie Polski Bank Krajowy jest instytucją państwową, stanowi jednak odrębną osobę prawną.

W pieczęci swej Bank może używać godła państwowego.

Art. 2. Działalność Banku rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Siedzibą główną Banku jest miasto stoł. Warszawa.

Art. 3. Kapitał zakładowy Banku wynosi 1,023.519.980 Mkp. i może być podwyższony lub zmniejszony tylko w drodze ustawodawczej.

Art. 4. Bank ma prawo prowadzić interesy bankowe, objęte dotychczasowym statutem, a w szczególności także emitować listy zastawne oraz obligacje komunalne i kolejowe.

Na wydanie innych obligacji potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu.

Statut określi wysokość nominalną, do której Bank może dokonać emisji poszczególnych obligacji.

Art. 5. Skarb Państwa odpowiada za dopełnienie zobowiązań Banku, wypływających z emisji listów zastawnych i obligacji, oraz za zwrot wkładek oszczędności i odsetki od nich.

Wysokość gwarancji państwowej dla obligacji oraz dla wkładek oszczędności określona jest obecnie ustawą z dnia 14 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 769).

Zmiany wysokości gwarancji państwowej wymagają osobne ustawy.

Art. 6. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego wpisy hipoteczne, dokonane na rzecz Polskiego Banku Krajowego z tytułu udzielonych pożyczek zarówno w listach zastawnych, jakoteż w obligacjach, stanowią wyłączone zabezpieczenie rzeczonych listów, względnie obligacji.

W takich wpisach hipotecznych winna być uczyniona wzmianka: „wpis niniejszy zabezpiecza wyłącznie listy zastawne (albo odpowiednie obligacje) Polskiego Banku Krajowego”.

Zaciągający pożyczkę zeznaje akt wypłaty jednostronnie, wszakże pełnomocnik Banku obowiązany jest się stawić, gdy wypłata następuje z wezwań.

Wypłata rzeczywiście, o ile nie następuje z wezwań, dokonywana jest w lokalu Banku.

Przeciwko takiej wypłacie, stwierdzonej uwierzytelnionym podpisem dłużnika, zarzut niewyliczenia nie jest dopuszczalny.

Należność Polskiego Banku Krajowego winna mu być spłacona w sposób, przepisany w jego statucie, o ile Bank nie zgodzi się na inny rodzaj spłaty.

Art. 7. Na obszarze b. Królestwa Polskiego obligacjom, wydanym na zasadzie udzielonych przez Bank pożyczek, służy przywilej i pierwszeństwo pokrycia, określone w art. 7 prawa o przywilejach i hipotekach z dnia 13 czerwca 1825 r. (Dz. Pr. Król. Pol. tom IX, strona 355), z przedmiotów majątkowych, będących podkładem pożyczki oraz z innego majątku dłużnika, nie naruszając pierwszeństwa przywilejów, wymienionych w art. 7 powołanego prawa.

Art. 8. Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Ministra Skarbu zarządza spłatę pożyczek komunalnych, udzielonych związkom samorządowym, z dochodów, przypadających im z tytułu danin i opłat publicznych.

Art. 9. Bank ma prawo udzielać pożyczki na towary, pozostające w posiadaniu pożyczającego, który za ich usunięcie ponosi odpowiedzialność cywilną oraz karną, jak za przywłaszczenie.

Papiery procentowe i wszelkie inne ruchomości, jakie Bank przyjmie na zastaw, winny być zapisane do ksiąg sznurowych lub rejestrów, umyślnie na ten cel zaprowadzonych.

W księgach tych i rejestrach, prócz wysokości długu, należy wpisać rodzaj i jakość przedmiotów, przyjętych na zastaw.

Zapisanie takie staje się równoznacznem rejestracji, o której mowa w art. 2074 k. c., i nadaje bankowi przywilej, zapewniony wierzycielowi w art. 2073 k. c. obowiązującego w byłym Królestwie Polskiem.

Polski Bank Krajowy w razie nieotrzymania zapłaty ma prawo w charakterze wierzyciela rozporządzać przedmiotem zastawu ruchomego do wysokości przypadającej jemu od dłużnika należności, bez uzyskiwania do tego upoważnienia sądowego.

Art. 10. Listy zastawne, obligacje komunalne, kolejowe i inne oraz książeczki wkładkowe Polskiego Banku Krajowego mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

Tytuły te mogą być przedmiotem lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką lub kuratela, kapitałów fundacyjnych, kościelnych i korporacyjnych, jakoteż wszelkiego rodzaju kaucji i wadźów licytacyjnych.

Art. 11. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego Polskiemu Bankowi Krajowemu służy uprawnienie i przywileje Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, względnie Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości będzie władny w zastosowaniu do Polskiego Banku Krajowego skrócić przewidziane w ustawach rzeczonych Towarzystw Kredytowych terminy postępowania przy ściąganiu wierzytelności Banku, jakoteż uprościć dotyczące formalności.

Na obszarze b. zaboru pruskiego Bank będzie korzystał z uprawnień i przywilejów, określonych w statucie Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Na obszarze b. zaboru austriackiego Bank zachowuje dotychczasowe uprawnienia, nadane mu przez ustawę z dnia 21 czerwca 1882 r. (aust. Dz. Ust. P. № 81) o ściąganiu przymusowem drogą administracyjną zaległych odsetek i rat rocznych od wierzytelności hipotecznych.

Art. 12. Minister Skarbu wyda w drodze rozporządzenia statut Polskiego Banku Krajowego na zasadzie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do czasu ogłoszenia rozporządzenia w przedmiocie statutu Polskiego Banku Krajowego, Bank ten działa na podstawie statutu dotychczasowego.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 15. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski
